

Aklimatizace při výstupech na okolní štíty byla čistá romantika. Jen my čtyři a špičatá krása kolem, kam až oko dohlédlo.

Po klidném obrůstání mechem v hospodách v Káthmándú následoval přesun džípem do vesničky Dhunche. Od té chvíle začala aklimatizační tortura přes Gosainkundu a dál vzhůru údolím Langtangu podél divoké řeky, padající z horských ledovců. Uzavřela se po čtrnácti dnech na vršíčku Naya Kanga ve výšce 5 800 metrů, tedy na takovém nádherném krtinci s výhledem na okolí, kterých je v Himálaji více, než kdo dokáže spočítat.

Takže téměř tři týdny po přiletu mohl nastat krok číslo dvě, tedy možnost lézt s již dostatečnou zásobou červených krvinek. Přišel ten správný okamžik k přesunu do základního tábora pod magickým amfiteátre. Ten tvořila mohutná hradba východní stěny Langtangu a okolních štítů. Zde jsme byli již odkázáni na přízeň všehomíra, který nám měl přihrát dobré počasí, abychom mohli dát platný pokus o zteč.

Zprávy přes satelit:

4. října 2024

Kostlivec ve skřini. Tohle ustálené slovní spojení vyvolává dojem či je obecně vnímáno tak, že v té almaře leží něco nechtěného. Jenže já v ní mám laskominy. Tedy vzpomínky a sny, které si rád připomínám. Právě tyhle potvůrky se nejednou staly hybnou silou ženoucí mě do dalších příběhů. Takže je to zase tady. Jsem na začátku dobrodružství, které na mě čeká vysoko v horách. Ta prvotní touha ale vznikla již před dvaceti lety, kdy jsem těmito místy procházel. Nic nezmizelo a krajina je stále vymalovaná do pohádky. Vstupuji do parku Langtang, nad kterým se zvedá ze zeleně vysokohorského pralesa bělostná silueta hory, která mi nedala celé roky spát.

Zdravím ze špičatého Nepálu.